

PREUZIMANJE OPA BIC – SHERATON

SEMANTIC REALITY 2026 · GOVERNANCE · 04

Stigao sam točno na vrijeme.

Nje nije bilo.

Onda mi je zazvonio telefon.

Bila je to Chanel. Ispričala se. Bila je u taksiju, još na putu, i kasnit će samo pet minuta.

Nekoliko minuta poslije vidio sam je kako ulazi u hotel.

Duga plava kosa. Visoka. Elegantna. Pojava kojoj nije trebalo predstavljanje.

Prišla je recepciji, prijavila se, ostavila prtljagu, a onda krenula prema meni.

„Gospodine Frega, dobar dan. Ja sam Chanel. Ja već imam tu prednost da znam tko ste. Videozapis na vašoj stranici i vaša fotografija nisu stvorili lažna očekivanja. A istina je i da niste koristili nikakve filtre. Doista izgledate točno onako kako ste predstavljeni.”

„Hvala vam, gospođo. Izvolite, sjednite. Smijem li vam ponuditi kavu ili nešto drugo za piće? Ne žurite se. Ja nemam kamo žuriti i znam kako se gospodin treba ponašati u društvu dame.”

„Ne, hvala. Kavu sam već popila u zračnoj luci. Zapravo, danas nosim novi miris. Nadam se da vam se sviđa.”

Miris mi je privukao pozornost.

„Kako se zove?” upitao sam. „Mojim je osjetilima potpuno nov.”

Nasmiješila se.

„Pa, ime mu je stari francuski klasik. Odgovara na vrlo jednostavno pitanje: kako pobijediti Talijana, a da nikada ne stupiš na teren?”

Pogledao sam je ravno u oči.

Iza njezine elegancije krila se izvanredna inteligencija. Već me to samo činilo spremnijim da nastavim razgovor. Gotovo odmah javio se snažan osjećaj empatije.

Počela je objašnjavati svrhu svog posjeta, ali uhvatio sam se kako me ometa način na koji se kretala dok je govorila. Primijetila je to. S vremena na vrijeme zastala bi i upitala je li sve jasno.

Jasno samo do određene mjere.

Imala je pojavu od koje je teško ostati usredotočen.

Onda je rekla nešto što je potpuno promijenilo smjer sastanka.

„Danas je sa mnom došlo pet visokih direktora BIC-a Francuska. Željeli bi vas upoznati. Tu počinje pravi razgovor.”

Moja se pozornost odmah vratila na temu.

Dala im je znak da priđu. Uostalom, pristao sam se s njima sastati.

Za nekoliko trenutaka sedmero nas okupilo se oko stola okruženog četirima kaučima.

Isprva sam mislio da je posrijedi nekakav nesporazum.

Zašto bi ljudi putovali čak iz Francuske na sastanak sa mnom?

Najstariji među njima se predstavio.

„Zovem se M.....A. Trenutačno sam CEO BIC-a Francuska.”

Još uvijek nisam imao pojma što žele.

Zamolio sam sve da se predstave.

Slika je vrlo brzo postala jasna.

Preda mnom je stajao cijeli upravni vrh BIC-a.

Razlog sastanka bila je urednička ponuda za preuzimanje koju sam pokrenuo na internetu.

Shvatili su je ozbiljno.

Zapravo, shvatili su je dovoljno ozbiljno da se počnu pitati o vlastitoj budućnosti. Hoće li dobiti novo mjesto u novoj organizaciji? Hoće li morati tražiti posao negdje drugdje?

I nekako je veza uspostavljena preko Chanel, koja je uglavnom šutjela i sporazumijevala se gestama. Pojava koju je nemoguće previdjeti.

Objasnio sam da sam samo pisac i ništa više.

Nitko mi nije vjerovao.

Odgovor je bio jednoglasan.

„Kad netko iz Gillettea govori, čak i naši dioničari slušaju u tišini. Počevši od same obitelji Bic.”

Zamolio sam kratku stanku i iskoristio kavu kao izgovor da odlučim što ću reći.

Situacija je bila neobična.

Ipak, prvi put postao sam siguran u nešto: narativ izaziva mnogo veći potres od obećanja.

I tek sam to sada počinjao shvaćati.

Ferdinando